UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Processus iudiciarius panormitani

Johannes <Urbach>

Parisius, Millesimo quinge[n]tesimo octauo

Probatio forme.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70756

Visual Library

cipiendo contra dicta teſtiū pretenſoꝛuꝫ producto
rū pro parte talis actoꝛis in cā quā mouet tali reo
p̄dicto corā vobis honoꝛabili viro dn̄o iudice. It
proponit ⁊ dicit q̄ ip̄a dicta teſtiū ſeu teſtimonia p̄
tenſa ſunt ſingularia: obſcura: dubia ⁊ incerta ⁊ te
ſtes ipſi varij ſunt ⁊ in dictis ſuis vacillāt ⁊ negatiuā
aſtruere ⁊ probare īten̄dunt nec cās dictoꝝ ſuoꝝ
ſeu ſciē ſue reddūt req̄ſiti vel reddūt malas inſuffi
cientes et ineptas rn̄ſiones ⁊ alias nō probant ad
qđ probanduꝫ ſunt inducti ſibiq; ī dictis ſuis eui
dēter ꝯdicunt. Item dicta ipſoꝛuꝫ ſunt nulla ⁊ ina
lida ex eo q2 minime iurauerūt vel depoſuerūt nō
iurati vel p̄te non citata nec p̄n̄te iurauerūt vel de
poſuerūt ſuper non iuratis. vel q2 depoſuit de ſciē
tia in tp̄e ī quo nondum natus erat teſtis ideo reie
ctis ⁊ minime acceptis hm̄oi teſtium dictis nullis
⁊ īnualidis petit ꝓcurator p̄dictus in cauſa conclu
di ⁊ ſe ab actoꝛis impetitione abſolui ac ipſuꝫ acto
rem ī expenſis litis condemnari.

Probatio forme.

Iſtarū exceptionuꝫ alique puta tres habeāt
ī ca. cū eccleſia ſutrina de cauſa poſ. ⁊ p̄prie
Alique etiā ex c. l3 de proba. Iteꝫ alique ex ca. ij. ⁊
ca. tuis. ⁊ c. nup de teſti. Itē alique iſtarū exceptio
nū non īdigent probatione ſed veritas vel falſitas
earum patet ex ipſis dictiſ. ſufficit ergo ſola allega
tio ⁊ ꝯfeſſio dictoꝝ nec valet probatio facti vt in ex
ceptione de ſingularitate non redditionis cauſe cō
trarietate ⁊ hm̄oi. In quibus auteꝫ debeāt concoꝛ
dare no. de teſti. ca. ij. Et datur per Inno. Verſus
Res perſona gradus locus hec ſunt conſona tēp9

Jn his variando ĩpediunt fidez ⁊ ſubſtantiã. Alie
reqͥrunt probationē qꝛ vt cuz opponitur de nullita
te/⁊ aliqñ ĩcũbit probatio ꝓducēti teſtes ex cauſis
antedictis. vt ꝙ iurati depoſuerũt vel ꝙ ꝑs fuit ci-
tata ⁊c̄. Aliqñ ꝟo opponēti ſeu excipiēti vt ſi dica
tur teſtis corrupt⁹ vel falſũ dixiſſe/de quo etiã ꝑ
Jo.an.in addi.ſpe.de teſti.§.publicatis ſepi⁹ alle.
¶ Additio. Et aduerte qꝛ tria ſunt q̄ detrahũt etiã
fidei teſtis ſi variet ſi vacillet ſi negatiuã ꝓbare ſa
tagit/vt no.in.c.cũ eccleſia de cã poſſeſ.⁊ ꝓ. Et ad
uertēdũ ꝙ aliqñ opponit̄ d̄ falſitate cũ corruptione
aliqñ de ſola corruptione. Jtem aliqñ ſolum de fal
ſitate/ et hoc aliqñ directe aliqñ indirecte: falſitas
directa raro ꝓcedit poſt publicationē niſi ex culpa
iudicis non facientis fieri debitam ſpecificationez
de quo per Jo.an.ĩ addi.ſpe.ĩ loco proxime alleg.
Falſitas indirecta poſſet poſt publicationē ⁊ aptio
nem ꝑ teſtes ꝓbari/vt ĩ.c.ex tenore de teſti.⁊ gloſ.
in cle.ij. de teſti.vbi de hoc / ſed tñ falſitas directa
admittitur poſt aperturã ꝓpter obliuionez debite
ſpecificationis articuloꝝ vt.ſ̄.dictũ eſt. Sic ⁊ indi-
recta ꝓbatio falſitatis excludit̄ poſt publicationez
factã ꝓpter ſpecificationē habitaz vt ibi poſt inno.
ſcripſit. Jo.an.nã ſi ĩ articulis locũ ⁊ tp̄s teſtes nõ
exp̄ſſerunt bñ admittit̄ poſt publicationē ꝓbatio
falſitatis dictoꝝ teſtiũ indirecte ſecus ſi ĩ articulis
locus ⁊ tp̄s fuiſſent declarati/qꝛ tũc poſt aperturã
volens etiã ĩdirecte ꝓbare cõtrariũ non audiretur
per cle.ij.de teſti. Sup̄ iſta ergo ꝓbatione ĩdirecta
falſitas dictorum teſtium poſſet ſic formari.

¶ Forma exceptõis ſup̄ ĩdirecta ꝓbatõe falſi.